

Boros Imre: Ukrán démosz

2015 február 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

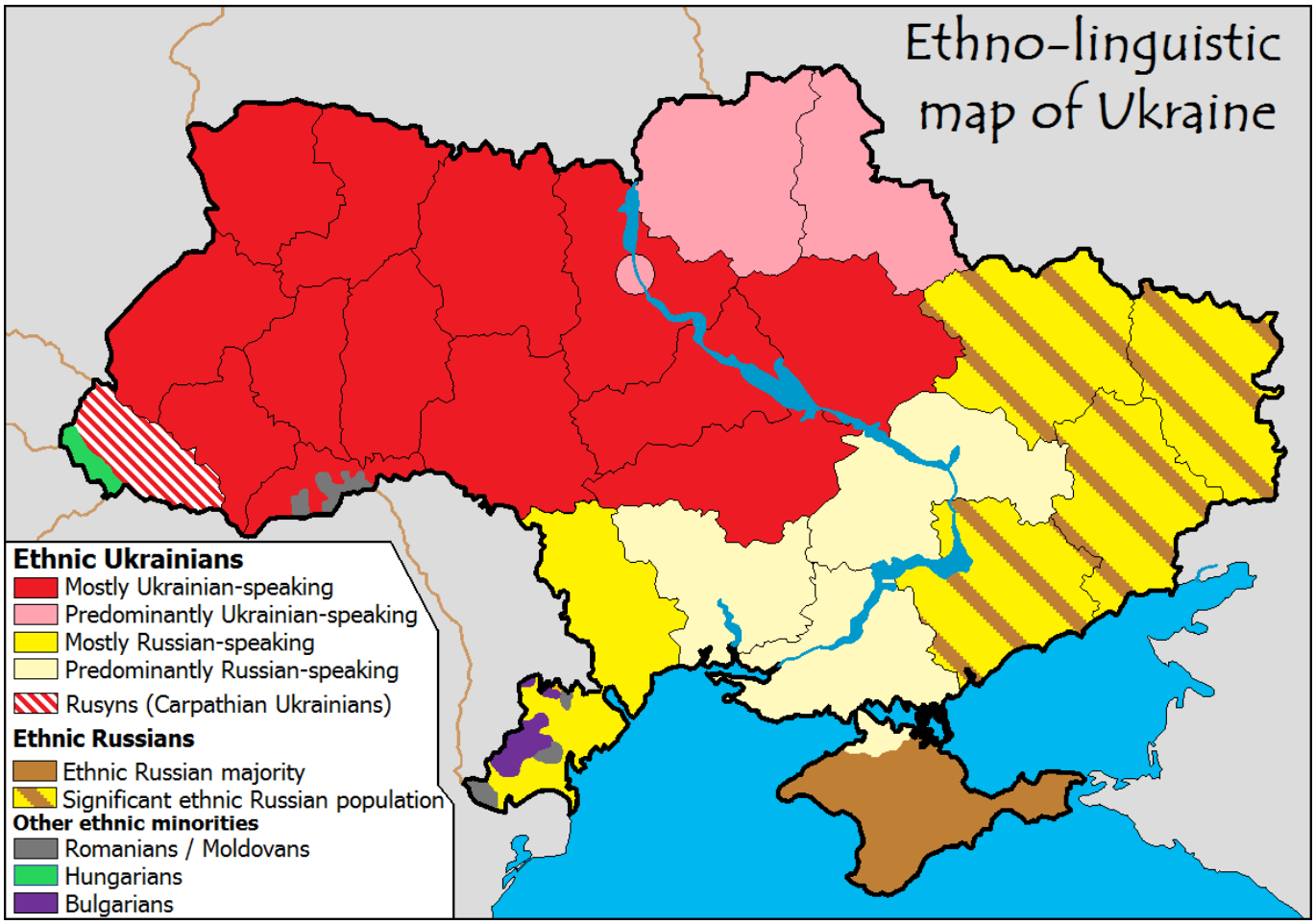
Mérték

A világ közvéleménye aggódva figyeli az ukrajnai eseményeket. Ki-ki Oroszországot (a szeparatisták támogatása miatt) vagy az Egyesült Államokat (a korábbi elnököt megbuktató tüntet?k nyílt támogatása miatt), esetleg az Európai Uniót tartja felel?snek.

Ukrajnába végleg megérkezett a szabadság és a demokrácia!

A felbomló szovjet birodalom utódállamai az elmúlt két évtizedben különböz? utakat jártak be. Oroszország majd egy évtizedig jó úton haladt a teljes gazdasági züllés és a felbomló szovjet birodalomból adódó hatalmi pozícióinak végleges megsemmisülésének irányába.

Az elmúlt másfél évtized azonban arról szólt, hogy Oroszország ismét er?södött, ma maga kívánja meghatározni a módját annak, miként épül be a nemzetközi politikába és munkamegosztásba. Eredményei látványosak. A kormányzás stabil. A második legnagyobb volt szovjet köztársaságnak, Ukrajnának az oroszétól eltér? sors jutott, és napjaikban d?l el, hogy merre vezet tovább.

Nyilvánvaló, hogy az ukrán gazdaságnak az orosszal való történelmi indíttatású egybeépülésén az elmúlt két évtized sem változtatott jelent?sen. Az is, hogy Ukrajnának komoly szerep jutott a múltban és ma is, Oroszországnak az Európa többi országaival folytatott együttm?ködésben, hiszen Oroszország és az Európai Unió tagországai közötti földrajzi határkapcsolat megsz?nt.

Ukrajnán keresztül vezet az orosz export egyik legfontosabb tételét nyugatra juttató gázvezeték, de fontos vasúti és közúti összeköttetések, légi útvonalak is. Az orosz energia és az ukrán feldolgozóipar régóta ezer szálon kapcsolódik. Nyilvánvaló, hogy az Ukrajnával történ? sikeres együttm?ködés Oroszországnak els?rangú stratégiai érdeke. Sajnos a stratégiai érdekek néha ütköznek, mégpedig alaposan. Ez történik ma Ukrajna esetében.

A Nyugat, tapasztalva az önállóan haladó putyini politikát - ami mindennek, csak vonzónak nem tekinthet? a nyugati stratégák szemében –, stratégiai célként jelölte meg, hogy ennek elejét vegye, éppen Ukrajna felhasználásával. Az er?söd? Oroszország léte felvetette a nyugati – a gazdaságiaktól nem független – katonai-stratégiai célok megvalósítását is Ukrajna felhasználásával. Ehhez a legkedvez?bb alternatívának a nyugatias demokrácia iránti vágy felkeltése kínálkozott. A vágy ugyanis az ukránoknál, hasonlóan más térségbeli népekhez, együtt járt azzal az illúzióval is, hogy a nyugatias demokrácia automatikusan magával hozza a nyugati jólétet is.

Juscsenko és Julia Timosenko ennek az érzésvilágnak a hullámain emelkedett hatalomra a divatos, színpompás tucatforradalmak egyike révén.

Ukrajna szerette volna megélni, hogy a régi orosz helyett legalább olyan érték? stratégiai partnerre leljen a Nyugatban. A rögvalóság azonban hamarosan eloszlatta az illúziókat, és visszabillentette az eseményeket a régi kerékvágásba, a következ? választásokon ismét az oroszbarát er?k gy?ztek. A Nyugat Oroszországgal kapcsolatos stratégiai céljai azonban nem változtak, ezeket továbbra is Ukrajnán keresztül kívánják elérni. A nyílt ütközésre akkor került sor, amikor Janukovics elnök – nyilván az orosz nyomást is észlelve – nem írta alá az unióval azt a társulási egyezményt, amely az országot végképp eltérítette volna sok évtizedes útjáról.

Oroszország rögvest felajánlott tizenötmillió dollárt és olcsóbb gázt az ukrán gazdaság szanálására. Ezúttal az ismételt „forradalom” csak a szükséges médiakellékekkel, tömegtámogatással már nem bírt. Lényegében Kijev f?terére korlátozódott. Kijevben dolgozó hazánk fiai jelentették, hogy néhány utcával a „sorsformáló” Majdantól már semmiféle, a köznapitól eltér? forradalmi hevület nem volt észlelhet?. A világ azonban, hála a média hatékony m?ködésének, egyenes adásban láthatta a színpadszer? rendezés eseményeit, nyugati, magas rangú politikusok és ukrán fasisztoid milicisták ölelkezéseit, ég? gumiabroncshegyeket, a rend?röket és tüntet?ket ugyanabból a fegyverekt?l pusztító, máig ismeretlen eredet? sortüzet. Az egyik magas rangú amerikai diplomata korholta is az európai politikusokat tehetetlenségükért, mert veszni látta a színrevitel tetemes befektetéseit. Ukrajna immár egy éve – nyugatias megfogalmazással élve – demokráciában él, hiszen akik kormányon vannak, azok szabad választás útján kerültek székeikbe.

Érdemes áttekinteni, mit hozott a demokrácia Ukrajnának az elmúlt egy évben. Ehhez elég, ha a korábbi ukrán miniszterelnök (Azarov, 2010-2014) és a jelenlegi (Jacenyuk, 2014 februárja óta) hivatali idejében történt változásokat összehasonlítjuk. Azarov idején a gazdaság n?tt tíz százalékkal, az elmúlt évben pedig csökkent tizenkett?vel. Egy dollár korábban nyolc hrivnyába, jelenleg huszonhatba kerül. Az áremelkedések üteme korábban évi fél százalék körüli volt, tavaly pedig már hetvenet tett ki. A devizatartalékok az induló húszmilliárd dollárról hétre csökkentek. Az export Azarov idején több mint másfélszeresére n?tt, tavaly pedig huszonegy százalékkal csökkent. Az ország küls? adóssága Azarov idején tíz-tizenöt milliárd dollár közötti volt, ami 2013-ra harmincötre n?tt, tavaly pedig ennek több mint a duplájára emelkedett.

Az importált demokrácia nagyon sokba kerül. Mi, magyarok ezt már tapasztalatból állíthatjuk. Ha valami elromlott, lehet importálni szaktudást a rendbetételre is. Erre való az IMF, esetleg az unió vagy ?k csapatban, mint nálunk 2010-ig vagy a görögöknél a mai napig. Eddig ugyanis senki nem ajánlotta meg azt a pénzt, amit az oroszok korábban. A mára már szükségessé vált negyvenmilliárd kilátásba helyezett dollárért kész az IMF-recept is. Bér- és nyugdíjcsökkentések, a nyugdíjkorhatár megemelése öt évvel, elbocsátások a közszolgálatból, az energiaárak drasztikus emelése, stratégiai ágazatok magánosítása külföldi befektet?knek devizaszerzés céljából és így tovább… Ebben is volt részünk. A „demokrácia” helyi felkent papjai itt-ott már azt is emlegetik, hogy esetleg életbe léptetik a hadiállapotot. Akkor ugyanis nem kell a demokráciával bajlódni, mint eddig, könnyen lehet az ügyeket intézni. Aztán ismét jöhet a demokrácia, vagy a hadiállapot is demokrácia, ha a parlament is rábólint? Ilyesmit is látott a világ 1933-ban. No de ami aztán jött, azt eddig senki nem nevezte demokráciának.

Boros Imre - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló